

1. Iz bilješke o piscu nismo o Vama doznali onoliko koliko bismo željeli (datum rođenja, djetinje zanimacije, školovanje, životni put...) Možete li nam reći više o sebi, ono što smatrate bitnim?

Rođen sam 30. studenog 1925. godine u malenom selu PRISOJE (odlomak Putniković, kojega još tvore sela Damjanovići, Baraći, Đuračići, Balanovići i Zaradeže, drugi odlomak čine Ivušići, Tomislavovac, Ruskovići i Vukotići, pod skupnim nazivom Tomislavovac, a treći je odlomak sačinjen od sela Gornja i Donja Dubrava. Sve zajedno daju, geografski pojam, pelješku Crnu Goru. U toj kotlini podno brda Čarović ja sam svojevremeno osnovao Nogometni klub pod imenom „Crnogorac“. Sada nosi ime „PUTNIKOVIĆ“. Potekao sam od oca Antuna i majke Ane, rođene Soko, iz malene Dube Stonske. Druga je na Pelješcu Duba Pelješka. Imam brata Vjekoslava, koji sa svojom obitelji živi u odlomku Tomislavovac. Sestra Marija bila je udana u Osijeku. No nažalost, i ona i suprug joj Božo Srdanović, odavna su mrtvi. Iza njih ostala nam je tamo brojna rodbina. Navodim kao kuriozitet da je u danima okončanja Drugog svjetskog rata u mome Prisoju bilo 15 obitelji s 56 članova. Nažalost, danas tamo obitava samo jedan ostarjeli bračni par. Ulice su neprohodne, krovovi većine stajnih kuća su pali, sve je u korovu i drači!

2. Jeste li voljeli školu?

Školu sam iznad svega volio. Redovito sam bio odličan učenik u svih 6 razreda, uvijek najbolji! Služio sam za primjer.

3. Govori li pjesma *Zadjevice (Razgrađeni dvori)* o Vašem rodnom selu? Kako doživljavate svoj rodni kraj, nedostaje li Vam? Mislite li da je danas na Pelješcu isti *dekor* kao i prije, kada je najljepši?

Moj rodni kraj vazda je bio i ostao privržen mome srcu. Ali, onog nekadašnjeg već odavno nema.

4. Živi li netko od obitelji u rodnom Putnikoviću?

Nitko od rodbine više ne živi u Prisoju ni u Putnikoviću.

5. Po čemu je Dubrovnik, u kojemu već niz godina živite, za Vas poseban?

U Dubrovniku obitavam punih 6 desetljeća. Tu je raj na zemlji. Između izbora da ostanem u Zagrebu i budem dopisnik dnevnih i tjednih novinskih tiskovina ili pođem u Trst za izvjestitelja „Vjesnika“, ja sam izabrao Dubrovnik. U tom trenutku bila je presudna i moja buduća supruga Šuhreta Isović, sestra poznatog pjevača Safeta Isovića. Umrla je nakon tek 16 godina braka i ostavila meni naša dva prekrasna sina Dubravka-Braca i Jadranka. Dubravko je star 55 godina, svira glasovir i gitaru, i po majci lijepo pjeva. Živi u Švedskoj. Jadranko je okupiran tehnikom. I on je bio u Švedskoj 30 godina. Sada je sa mnom u Dubrovniku.

6. Smeta li Vam što se ne spominjete na internetu? Kakav odnos imate prema novim medijima?

Novi mediji su velika tehnička postignuća. Nisam za njih zainteresiran.

7. Koja Vam je najdraža zbirka/pjesma koju ste napisali? Što Vas je potaknulo da pišete pjesme?

Zbirke pjesama ne mogu dijeliti. Sve su to ista moja *djeca*.

8. Je li netko u Vašoj obitelji naslijedio Vaš dar za pisanje?

Nitko u obitelji nema dara za pisanje.

9. Kako biste tematski podijelili svoju poeziju?

U poeziji nema podjela. Ili jesi, ili nisi! Ništa drugo.

10. Smrt i nestajanje česta su tema Vaših pjesama. Bojite li se smrti? Osjećate li se bolje kad pišete tužne pjesme, kao da ste odbacili neki teret – kakav odnos imate prema životu i smrti?

Najgore je živjeti u zabludi da smrt nikada stići neće. Dajmo se realnosti.

11. Kakav Vam je karakter?

Rođen sam u znaku strijelca. Gazim, dakle, devedeset i prvu godinu, strijelac me nažalost nije obdario. U svemu sam tolerantan i dobroćudan. Tko me bezrazložno izazove i uvrijedi, žestoko planem. Samo na trenutak. Brzo „gasim vatru“.

12. U zbirci *Noćna korablja* pjesmu ste posvetili majci. Kakav ste odnos imali? Nedostaje li Vam otac kojeg ste spomenuli u pjesmi *Dugovječnost (Miris žene)*? Kako biste opisali svoje roditelje?

Majka i otac trudili su se stalno da nama djeci bude što bolje. Ali, nažalost, to se svodilo samo na pretakanje iz šupljeg u prazno. U osnovi bili smo sirotinja.

13. Imate li braće i sestara?

Brat mi je živ. Rođen je 1932. godine. Sestra je rođena 1928. godine i umrla je.

14. U pjesmama spominjete svoga nona Marka. Koliki su značaj djed i baka imali u Vašem životu? Kakav ste Vi nono i jesu li Vam unuke poticaj u životu i pisanju pjesama?

Ja nona Marka ne pamtim. Daleko prije mog rođenja otplovio je preko oceana. Nona Marija imala je nadimak Cura pa bi svi znali kazati u njezinoj poodmakloj dobi: „Evo, sada je prošla stara cura!“ Bila je oštromna, ali nepismena.

15. Pjesme posvećujete unukama – Nikolini i Danielli, sinovima – Bracu i Jadranku. Je li istina da se unuci više vole?

Teška srca ostavljam svoje divne dvije unuke i sinove. I dakako pjesme. Bez mene će postati siročad!

16. Jeste li usamljeni? Nedostaje li Vam *Vaša draga*?

Jako sam usamljen. Koliko mi nedostaje moja Draga Šuhreta, samo ja znam. Nadam se da ću je negdje sresti. Puste tlapnje samo.

17. U *Razgrađenim dvorima* našla je svoje mjesto i pjesma *Meštar Mato*. Jeste li voljeli *Meštra Mata*, kako je našao mjesto u *Vašoj zbirci*?

O Meštru Matu postoji cijeli esej u mojoj knjizi proze „Prisega istini“. Vidite!

18. Mnoge pjesme govore o ljudima koji su bili po nečemu posebni, koji su bili vaši sumještani. Takva je i pjesma *Jozina* u zbirki *Obzori kalni*. Nalazite inspiraciju i u malom čovjeku, kakav odnos imate prema takvim pjesmama – baladama?

Jozina, ubijen je u Australiji, Sjećam se, kada sam bio prvašić, on je u svom starom kominu, na popretu, kuhao za večeru kupus-raštan. E, ali nije bilo ulja. On se dosjetio da iz svijeće uljarice sa stijenjem izlije nekoliko kapi maslinovog ulja po kupusu. Urnebes! Pravo ime mu je bilo Jozo Vidiš. Bio je sudionik NOB-a.

19. Tko vam je najbolja prijateljica iz djetinjstva.

Bilo ih je nekoliko. Nažalost, nijedna nije živa.

20. Kome se obraćate u pjesmi *Zov (Noćna Korablja)*?

Svim putnicima bez cilja i dobre vjere.

21. Zašto ste prvu zbirku pjesama nazvali *Miris žene*?

Pročitati na stranici 64. istoimene zbirke „MIRIS ŽENE“.

22. Zašto ste pjesmu *Ponos (Miris žene)* posvetili sestri Mariji?

Jer je bila velika vjernica ne samo kod bogoslužja nego i prema svome bračnom drug Božu Srdanoviću, i svima redom izvan roda. Upravo za PONOS!

23. Kome je upućen stih *Hvala za svaku opasku (Miris žene)*?

Vjernim sljedbenicima moje poezije i svim drugim dobronamjernim kritičarima.

24. Pobornik ste vezanog stiha, zašto baš sve pjesme imaju rimu? Koja vrsta rime Vam je najbliža?

Rimovanje mi je u nasljedstvo ostavio veliki hrvatski pjesnik Augustin Tin Ujević. Učio sam od njega druženjem u Zagrebu u glasovitom Kavkazu (Kazališnoj kavani), provodeći s njim dane i noći za njegovim stolom. Uživao je u vinu i cigaretama, što je meni bilo strani. Ali, dobro, trpio sam na račun pjesama.

25. Zašto neke od pjesama – poput *Praznine* – imaju isti naslov?

Tiskarska omaška.

26. Kako ste se odlučili na pisanje haiku pjesama?

Probao sam, ali sam na koncu konstatirao da to nije moja preokupacija.

27. U pregovoru zbirci *Noćna korablja*, Luko Paljetak naziva Vas pjesnikom *stare užance*, što to Vama znači? Kakav odnos imate prema Paljetkovu pjesništvu?

LUKU PALJETKU SKIDAM KAPU. AKADEMIK JE, ZAR NE? „Stara užanca“, da pojem poput mnogih pjesnika prije mene. Pa, zaboga, razumije se.

28. U zbirci *Molitva suncu* smjestila se i pjesma *Maćuhica* kao i pjesma *Jesen* koje podsjećaju na Matoševe pjesme (*Maćuhica* i *Jesenje veče*). Možete li nam otkriti koji su Vaši književni uzori?

Slučajno se dogodilo. Osim Ujevića nemam uzora.

29. Tadijanovićeve zbirke pjesama nosi ime *Srebrene svirale*. Što predstavljaju *Kamene svirale*?

Kamene svirale su orgulje koje svom silinom škripe kada zapušu vjetrovi i uđu u procijepu stranca kamena.

30. Brojni su ilustratori Vaših zbirki – Josip Trostmann Pino, Desa Marijeta, Viktor Šerbu, Đuro Pulitika, Jurica Bačić, Lukša Peko, Josip Škerlj. Jesu li umjetnici koji su ukrasili Vaše zbirke ujedno i Vaši prijatelji. Kako je došlo do suradnje?

Svi ilustratori mojih zbirki pjesama moji su dobri prijatelji i rado su se odazvali da mi pomognu obogaćivanju svakog pojedinog djela. Bez naknade. Svima od srca hvala.

31. Jedina knjiga koja nije zbirka pjesama nego zbirka eseja jest *Prisega istini* u koju je uvršten i esej *Kraj poetskog izričaja*. Koliko dugo je nastajala, koji su vam bili izvori pri pisanju? Poznajete li osobno neke od živućih peljeških poklonika pisane riječi?

Od Piette pa dalje uložio sam mnogo truda. Ne žalim.

32. Zbirku *Podne rogato* posvetili ste unukama. Iznenadilo nas je kad smo doznali iz istoimene pjesme da je to vrsta dječje igre. Kako se ona igrala? Koje su igre bile popularne u Vašem djetinjstvu?

Podne rogato nije igra nego prijetnja maloj djeci koja ljeti po vrelom suncu trče vani. To je plašenje nekakvim čudovištem u obliku podneva rogatog. Seoske doskočice.

33. Mnoge pjesme su posvećene javnim osobama od Astrid Lindgren do Janice Kostelić. Kako se odlučujete na posvete?

Za svoj doprinos društvu, obje spomenute žene to zaslužuju. Žao mi je što je moj izbor ostao tako na gotovo izoliranom slučaju. Trebalo ih je biti daleko više.

34. Tko je sve potpomogao izdanju Vaših knjiga?

Samo u dva slučaja radilo se o vlastitoj nakladi. Sve drugo financiralo je Poglavarstvo grada Dubrovnika i neke društvene organizacije. U Gradskoj knjižnici Dubrovnik nalazi se više primjeraka svake od mojih tiskovina, koje se ne mogu posuđivati nego tek iščitavati u knjižnici.

35. Je li vaša omiljena boja ljubičasta, budući da su sve korice zbirki pjesama ljubičaste boje?

To je boja po odabiru mojih dragih unuka Nikoline i Danijele.

36. Budući da ste ušli u treću životnu dob, proživjeli mnogo toga i stekli mudrost, a mi smo tek na početku puta, što biste poručili nama mladima? Koje Vam je najljepše razdoblje života? Što je bitno u životu?

Najdraže razdoblje života konstantno je MLADOST. Svakome! Svaki pojedinac može podićiti stavom ako je iskren i pravičan. Budite nenasilni, odvažni i pri svojoj posve poštenoj riječi. Do nekog novog susreta želi Vam svako dobro, mnogo zdravlja i sreće Vaš

Ante Bautović